

בבית המשפט העליון

רע"ב 7921/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: פלוני

נגד

המשיבים: 1. היועץ המשפטי לממשלה
2. משטרת ישראל
3. שירות בתי הסוהר

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עת"א 41564-08-18 מיום 4.11.2018 על ידי כב' השופטים דנה מרשק מרום, נאוה בכור ושכיב סרחאן

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מנהליים מרכז-לוד (כב' השופטים ד' מרשק מרום, נ' בכור ו-ש' סרחאן) בעת"א 41564-08-18 מיום 4.11.2018, בגדרו נדחתה עתירת המבקש נגד החלטת ועדת השחרורים.

1. המבקש מרצה עונש מאסר לתקופה של 7 שנות מאסר בפועל בגין הרשתתו במעשים מגונים בנסיבות מחמירות בקטינות שהיו חברות של ילדיו. בקשת המבקש לשחרור מוקדם נדונה בעבר בפני וועדת השחרורים, אך נדחתה תוך שהומלץ למבקש לפנות לאפיק טיפולי ההולם את צרכיו. ביום 17.7.2018 נדחתה בקשתו לשחרור מוקדם מושא הבקשה דנן. בהחלטת הוועדה צוין כי המבקש לא שולב עד כה בטיפול ייעודי בתחום הספציפי בו הוא נכשל; כי הצעתו להשתלב בתכנית טיפולית פרטית לא מעלה או מורידה שעה שלא נבחנה יכולתו להיתרם מטיפול בין כתלי בית הסוהר; וכי מדו"ח עו"ס עולה כי המבקש ממזער את חלקו בביצוע העבירות וסובל מעיוותי

חשיבה. עתירה שהגיש המבקש לבית המשפט לעניינים מנהליים נדחתה אף היא, לאחר שנמצא כי החלטת וועדת השחרורים היא סבירה ואף מתבקשת בנסיבות המקרה.

2. בבקשה שלפניי שב וחוזר המבקש על הטענות שהעלה בעתירתו, לפיהן הוא עושה ככל שביכולתו על מנת להשתלב בטיפול ייעודי במסגרת שירות בתי הסוהר ואף שולב בעבר בקבוצה פסיכו-חינוכית לעברייני מין. לטענתו, נוכח תקופת המאסר שנתרה לו, טיפול ייעודי בעניינו יכול להיעשות רק מחוץ לכותלי בית הסוהר, והאינטרס הציבורי מצדיק את שחרורו ממאסר, שיקומו בתוכנית טיפולית פרטית ושילובו בחברה. עוד מציין המבקש את התנהגותו החיובית בכלא וכי זהו לו מאסר ראשון. בשל כל אלה סבור המבקש כי יש לבטל את ההחלטות שניתנו בעניינו ולהורות על שחרורו המוקדם.

3. דין הבקשה להידחות אף מבלי להידרש לתגובת המשיבים.

הלכה היא כי רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט לעניינים מנהליים הדין בעתירה על החלטת ועדת שחרורים תינתן במשורה, במקרים בהם מתעוררת שאלה ציבורית או משפטית החורגת מנסיבות המקרה הפרטני (רע"ב 4972/13 פינקו נ' שירות בתי הסוהר (4.11.2013); רע"ב 425/09 פריניאן נ' פרקליטות המדינה, פסק דינו של השופט (כתוארו אז) א' גרוניס (11.3.2009)). לא כך בענייננו. הבקשה נטועה בנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה, והמבקש אף אינו מתיימר לטעון אחרת. די בכך כדי לדחות את הבקשה.

אוסף ואציין למעלה מן הצורך כי דין הבקשה להידחות אף לגופה. כידוע, לאסיר אין זכות קנויה לשחרור מוקדם ועל מנת להשתחרר מריצוי יתרת המאסר על וועדת השחרורים להשתכנע כי האסיר "ראוי לשחרור וכי שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור" (סעיף 3(ב) לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001). מפסק דינו של בית המשפט עולה כי הגורמים המקצועיים התרשמו שהמבקש השתתף בקבוצה הפסיכו-חינוכית ברובד החיצוני בלבד וכי הוא לא נתרם כלל מהטיפול. למבקש הוצע להשתלב בהליך טיפולי ייעודי במספר הזדמנויות, אך הוא סרב וטען כי הדבר יעכב את שחרורו המוקדם. מטעמים אלו ונוספים נקבע כי מסוכנותו של המבקש נותרה בינונית-גבוהה כפי שהייתה בזמן ניהול ההליך הפלילי ואין לאפשר את שחרורו. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי טענות המבקש מגלות עילה להתערבותו של בית משפט זה.

4. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ד' בכסלו התשע"ט (12.11.2018).

שׁוֹפֵט